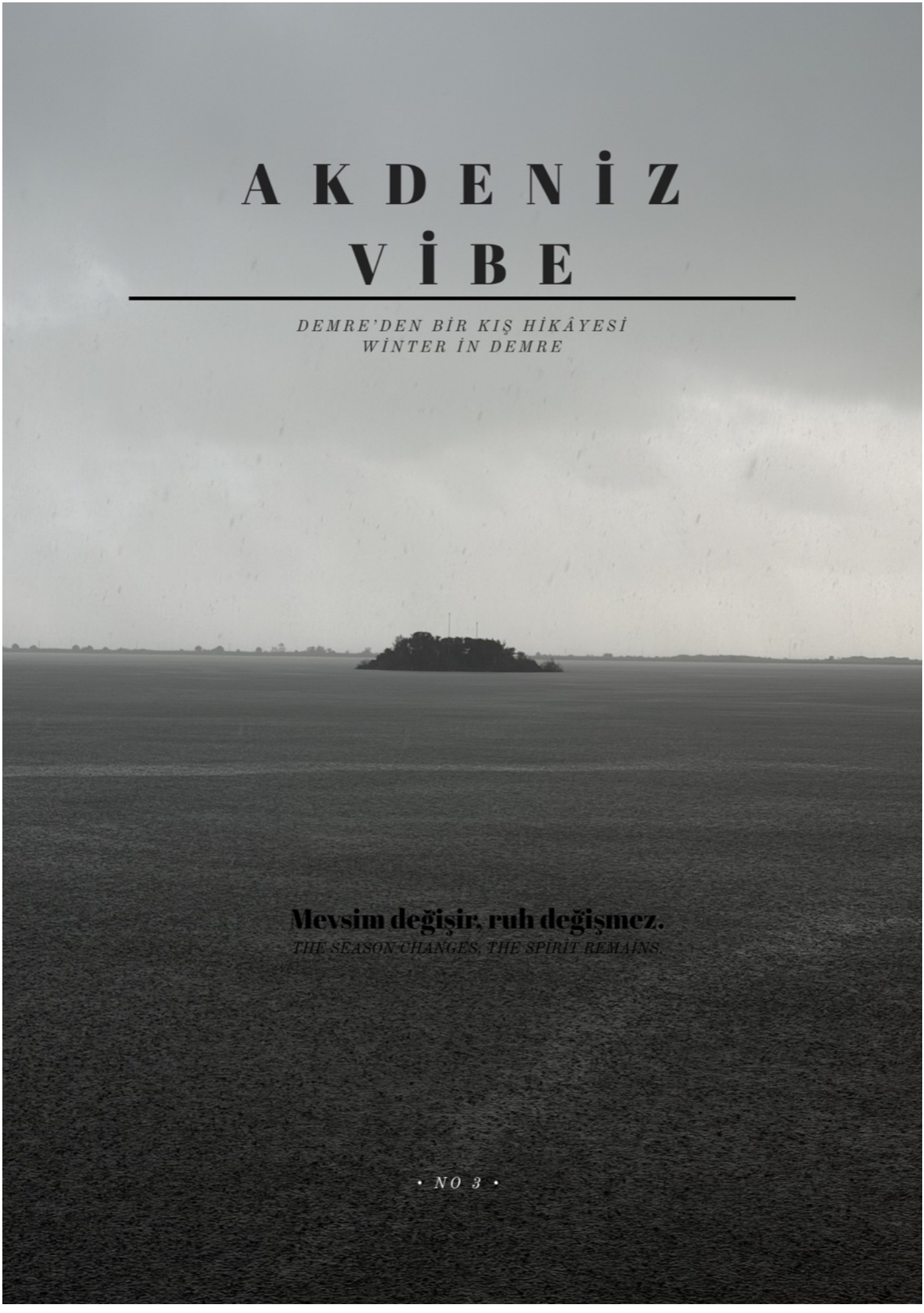

AKDENİZ VİBE

DEMRE'DEN BİR KIŞ HİKÂYESİ
WİNTER İN DEMRE

Mevsim değişir, ruh değişmez.
THE SEASON CHANGES, THE SPİRİT REMAİNS.

• NO 3 •

İÇİNDEKİLER

3

KIŞ AKDENİZ'E GELDİĞİNDE

When Winter Meets the Mediterranean

5

İLK HASAT: AYLARCA VERİLEN EMEĞİN KARŞILIĞI

First Harvest: The Result of Months of Work

7

MEVSİMİN TADI

TASTE OF THE SEASON

KIŞ AKDENİZ'E GELDİĞİNDE...

WHEN WİNTER MEETS THE MEDİTERRANEAN

Kış Akdeniz'e geldiğinde hayat durmaz, yalnızca yavaşlar.
Deniz hâlâ güzelse, koylar yine çağırır. Yazın kalabalık seslerinin yerini, dalgaların daha sakin ritmi alır. Sabah erken saatlerde yola çıkılır; termosta kahve, çantada küçük bir kahvaltı. Koyda geçirilen zaman uzundur ama acele yoktur.

Bazen oltalar suya bırakılır, bazen sadece denize bakılır.
Balık tutmak bir amaç değil, bahane olur; asıl mesele orada olmaktır. Yaz aylarına kıyasla daha sessiz, daha dingin ve daha içe dönük bir Akdeniz vardır bu mevsimde. Rüzgâr serinlese de hissettirdiği huzur değişmez.

Kışın Akdeniz'i, kalabalıktan uzaklaşmak isteyenler için bir sığınaktır.
Doğa kendini geri çekerken, insan da biraz durmayı öğrenir.

When winter arrives in the Mediterranean, life doesn't stop — it simply slows down. If the sea is calm and beautiful, the coves still call. The crowded sounds of summer fade away, replaced by the gentle rhythm of the waves. Early mornings begin with a short drive, a thermos of coffee, and a simple breakfast packed for the shore.

Sometimes fishing lines are cast, sometimes you just sit and watch the sea. Fishing becomes an excuse rather than a goal — being there is what truly matters. Compared to summer, the Mediterranean feels quieter, calmer, and more introspective during winter. The breeze may turn cooler, but the sense of peace remains unchanged.

Winter in the Mediterranean is a refuge for those seeking stillness.
As nature retreats, people learn to pause as well.

"Kış Akdeniz'i susturmaz; yalnızca daha derin konuşturur."
"Winter doesn't silence the Mediterranean — it makes it speak deeper."

KIŞIN AKDENİZ'İ: YÜKSEKLERDE

THE MEDITERRANEAN IN WINTER, UP HIGH

Demre'ye kış geldiğinde, Akdeniz alışkanlıklarını biraz yukarı taşırız.
Deniz kenarındaki rutinden uzaklaşıp Toros Dağları'nın eteklerine çıkarız; manzaranın sessizliğiyle, sofranın samimiyetiyle buluşuruz.

Bu, bir mekân değil.
Bir masa değil sadece.
Bu, kışın Akdeniz'de nasıl yaşandığını hatırlatan bir ritüel.

Soğuk havaya rağmen güneş hâlâ cömerttir;
çay dumanı dağ havasına karışır,
evden getirilenler, paylaşılanlar, yavaşlayan zaman…
Arkadaşlarla ya da aileyle kurulan bu sofralar, aslında en güçlü bağın ta kendisidir.

Toroslar, sadece manzara sunmaz;
insana durmayı, bakmayı ve birlikte olmanın değerini yeniden öğretir.

When winter arrives in Demre, Mediterranean life shifts upward. Away from the shoreline routines, we find ourselves at the foothills of the Taurus Mountains—where silence meets warmth, and the table becomes a gathering point.

This is not a place.
Not just a table.
It is a ritual of winter in the Mediterranean.

Despite the cold, the sun remains generous.
Steam rises from tea glasses, blending into mountain air.
Homemade flavors, shared plates, unhurried conversations…
Tables set with friends or family become quiet celebrations of togetherness.

The Taurus Mountains offer more than a view.
They remind us to slow down, to look around,
and to rediscover the beauty of being present—together.

İLK HASAT: AYLARCA VERİLEN EMEĞİN KARŞILIĞI

FİRST HARVEST: THE RESULT OF MONTHS OF WORK

Toprağa atılan her tohum,
aynı gün yeşermiyor.

Fideler gün gün büyürken;
sulanır, korunur, beklenir.
Soğuk olur, sıcak olur,
ama çiftçinin gözü hep üstündedir.

Bu ilk hasat,
sadece toplanan ürün değil;
aylarca verilen emeğin, sabrın ve
takibin sonucudur.

Her dalda biraz zaman,
her meyvede biraz emek vardır.

Not every seed grows overnight.

As seedlings grow day by day,
they are watered, protected, and
carefully watched.
Cold comes, heat follows,
but the farmer's attention never
leaves the field.

This first harvest
is not just about the produce
collected,
but the patience, effort, and care
given over months.

Every branch carries time,
every fruit carries work.

"İLK HASAT, EMEĞİN GÖRÜNÜR OLDUĞU ANDIR."

"THE FİRST HARVEST İS WHEN EFFORT BECOMES VİSİBLE."

MEVSIMI GEÇSE DE HÂLÂ EVINDE

Akdeniz'de mevsimler takvimle ilerlemez.
Sonbahara ait olduğu söylenen tatlar, bizde kış sofralarına taşar.
Kestane hâlâ sobanın üstündedir, bal kabağı hâlâ tatlı olur, ayva hâlâ mutfakta yerini bulur.
Çünkü burada mevsimler, yaşanabildiği kadar sürer.

OUT OF SEASON, STILL AT HOME

In the Mediterranean, seasons don't follow the calendar.
Flavors called "autumn" elsewhere find their way into winter tables here.
Chestnuts still roast on the stove, pumpkin still turns into dessert,
and quince still has its place in the kitchen.
Because here, seasons last as long as life allows them to.

Mevsimin TADI

Kış burada gri değildir.
Dalından kopan greyfurtun sarısı,
güneşe tutulmuş kestane balının
amberiyle buluşur.

Bir dilim ferahlık,
bir kaşık yoğunluk.

Ekşiyle tatlı aynı masada buluşur.
Çünkü Akdeniz'de denge,
zıtlıkların bir arada kalabilmesidir.

Winter here is never grey.
The yellow of freshly picked grapefruit
meets the amber glow of chestnut
honey in sunlight.

A slice of freshness,
a spoonful of depth.

Sweet and bitter meet at the same table.
Because in the Mediterranean,
balance lives in contrast.

KIŞ SOFRASI:
SOBANIN ETRAFINDA

Akdeniz’de kış denizden değil, sobadan başlar.
Camın dışında rüzgâr eser,
içeride çay kaynar.

Bazlama sıcakken bölünür,
pişi elden ele uzatılır.
Sofra yalnızca yemek değildir;
ateşin etrafında toplanmaktır.

Kış burada uzak değil,
daha yakındır.

WINTER TABLE:
Around the Stove

In the Mediterranean, winter doesn’t begin with the sea —
it begins with the stove.
The wind moves outside,
tea simmers inside.

Flatbread is torn while still warm,
fried dough passes from hand to hand.
A table is not just food —
it is gathering around warmth.

Winter here is not distant,
it feels closer.

BAZEN SADECE SEN

SOMETİMES, JUST YOU

KALEKÖY'DE O GÜN KALABALIK YOKTU.
TAŞ SOKAKLAR SESSİZDİ.

ADIMLARIM YANKILANDI —
YALNIZLIK GİBİ DEĞİL,
AİTLİK GİBİ.

TURİSTİK BİR YERDE TEK BAŞINA YÜRÜMEK,
BİR ANLIĞINA O YERİ KENDİNE ALMAK GİBİDİR.

VE O AN,
BÜTÜN KÖY SADECE SENİNMİŞ GİBİ HİSSEDİLİR.

There was no crowd in Kaleköy that day.
The stone streets were quiet.

My footsteps echoed —
not like loneliness,
but like belonging.

Walking alone in a touristic place
feels like borrowing it for yourself.

And for a moment,
the whole village feels like it belongs to you.

KIŞ.
AMA SAHNE IŞIKLARI AÇIK.

WINTER.
BUT MAKE IT DRAMATIC.

İlkbahar sayısında görüşmek üzere.
See you in the spring issue.